



**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Articulus XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

IUVANDOS MORIENTES. 69

salvus, quē tuus nobis filius Redemptor meus comparavit, cum quo, & cum Spiritu Sancto vivis & regnas in secula seculorum, Amen.

Hæc, aut similis oratio fieri potest ad Patrem; utque devotio magis excitetur, adhiberi possunt aliqua incentiva, ad verba crucifixi accommodata, & hoc observabitur in articulo sequenti, cum oratio fiet ad Filium.

Articulus XIII.

Vt afflicti magis in spe, & in amore Dei confirmetur, adduci possunt aliquot exempla benignitatis, qua in peccatores usus est dulcissimus Iesus, quando cum hominibus visibiliter in terris conversabatur: actiones namque DEI hominis facti, nostris sensibus sunt propinquiores, habent maiorem vim affictos movendi, videmurque propiores ad compatiendum; cernentes, quod ipse passus est, sicut nos; maiorem quoque fiduciam concipimus, cum misericordiam audimus, qua in peccatores usus est. ita ut per hæc visibilia (ut cantat Ecclesia) in invisibilem amorem rapiamur. Considerari itaque primò potest, quanta fuit benignitas & misericordia Salvatoris nostri; quod

In præfat.
de nat. De.

D

cum

79 INSTRUCTIO AD

cum filius esset Dei, & Rex gloriae, dignatus est homo fieri, & propter amorem hominis, serui ingrati & rebellis mortem obire. Quæ quæso esset benignitas, si filius Regis, quocunq; modo mori vellet pro seruo, à quo semper offensus, & qui semper eius inimicus fuisset? Potest etiam considerari, quàm benignè recepit S. Matthæum Publicanum: quomodo liberam dimisit mulierem adulteram; quanta cū dulcedine conuertit Samaritanam; quanta cum affabilitate inuitatus est ad ædes Zachæi, vt salutem illi conferret. Quid multis? legimus de illo in Euangelijs, quod peccatores & publicani appropinquabāt ad Iesum; & ipse publicè testatus est, quod nō venit vocare iustos, sed peccatores. Sed & tandem mori voluit eo mortis genere, quo vel tacēs vocat ad se peccatores: pedibus namq; pēdit in cruce fixis, vt eos expectet: brachijs apertis, vt amplectatur eos: capite inclinato, vt osculum pacis illis offerat: & latere faucio atq; aperto, vt eos in sanctissimis suis vulneribus includat. Ex his, similibusq; considerationibus magnam spem concipiet captiuus, & iuxta exhorta-

Matth. 9.

Ioan. 8.

Ioan. 4.

Luc. 19.

Marc. 9.

Figura Christi
si crucifixi
nos inuitat
ad salutem.

ho
fid
con
nia
I
& f
te n
nar
nis
obe
effu
run
am
ris.
ce e
pec
pri
ro
cra
inte
me
me
Ref
mil
nia
in o
nos
rati
bra

IVVANDOS MORIENTES. 71

hortationem Pauli adire poterit cum fiducia ad thronum gratiæ, vt misericordiã consequatur, & gratiam inueniat. Dicat ergo sequentem orationē:

Domine mi, & Redemptor mi, spes & salus mea, immensus ille amor, qui te mouit ad suscipiendam carnẽ humanam, ad patiendũ pro me triginta annis, ad ignominiosam crucis mortẽ obeundam, ad pretiosum sanguinem effundendum, quo maculas peccatorum meorum lauares: idem, inquam, amor ille, te moueat, vt mihi propiticus. Si quæras ouiculam errantem, ecce ego plus omnibus erraui. si voces peccatores, ecce ego peccatorũ sum primus: si velis sacrificium, ecce offero Patri acceptabile sacrificium sacratæ tuæ passionis. Hanc, Domine, inter iustũ iudicium tuũ, & animam meã interpone: hæc tuæ iustitiæ pro me satisfaciat; hæc iram tuã molliat. Respice, Domine mi, pœnas tuas, & mihi peccata mea ignosce. Per agoniam, sanguineumq; sudorem tuum in oratione quæso, mi Domine, ignosce mihi, quidquid peccaui in orationibus, in festiuitatibus celebrandis, & in cultu diuino. Per co-

Hebr. 4.

Oratio ad
Filium.

Matt. 26.
Marc. 14.

72 INSTRUCTIO AD

ronationem spinarum, cum à militibus illudebaris, ignosce mihi peccatum superbiæ. Per crudelem tuam flagellationem, ignosce mihi peccata lasciuia. Per duram crucem tuam, ignosce mihi carnis mollitiem. Per manus perforatas, ignosce mihi peccata rapinae, & auaritiæ. Per pedes confixos, ignosce mihi peccata ignauia, atque acedia. Per apertum latus tuum, ignosce mihi peccata cordis & inuidia: per potum fellis & aceti, ignosce mihi intemperantiam, voluptatemque in edendo & bibendo. Per foetorem è cadaueribus in monte Caluarie exhalantem, perque blasphemias & maledictiones, quas populus ille ingratus ingeminabat, ignosce mihi peccata odoratus, & auditus. Per tuam mansuetudinem & patientiam erga populum, qui te tam indignis offendebat modis, condona mihi meam impatientiam, iram, & vindictæ cupiditatem. Per charitatem illam, qua pro crucifigentibus etiam tu Patrem deprecatus es, condona mihi peccata odij, & remitte simul omnia peccata reliqua, quibus te ad iram prouocauit. Non est peccatum, dulcis Iesu, quod non commisi:

Matth. 26.
Marc. 25.

m
fu
ig
ti
ti
di
bi
ri
c
lu
I
v
8
r
i
f
c
S
T
c
y

IVVANDOS MORIENTES. 73

misi : sed non est poena, quam tu non
sustinuisti, vt deleres illud. Interpone
igitur, Domine mi, interpone sacra-
tissimam tuam passionem inter iusti-
tiam tuā & peccata mea, & fac vt au-
diam cum Magdalena; *Remittuntur ti-* Luc. 7.
bi peccata tua. Da vt ea lachrymis ama-
rissimis cum Petro queam defflere; vt
confestim eorum maculæ penitus e-
luantur, vt merear audire cum bono
Latrone; *Hodie mecum eris in Paradiso;* Matt. 26.
vbi cum Patre & Spiritu Sancto viuis
& regnas in secula seculorū, Amen.

Hac, aut simili oratiuncula dam-
natus Filium compellet, applicans e-
ius tormenta in peccatorum suorum
satisfactionem. Vtile quoque erit, vt
orationem subiungat ad Spiritum
Sanctum, quæ tres personæ vnus sunt
Deus : poteritque orationem aut se-
quentem, aut aliam recitare meliorē,
prout ipse Spiritus dictabit.

Spiritus Sancte Deus, & Creator
mi, dignare hac hora mentem meam
visitare: imple superna gratia, quam
tu creasti animam. sana eius vulnera,
sordes eius elue. O perfectissime Con-
solator mi, illumina intellectum me-
um, voluntatemq; meam amore tuo

D 3 san-

94 INSTRUCTIO AD
sanctissimo inflamma. Dulcis hospes
animæ, sterilitatem cordis meæ fœ-
cūda; suspiria & lachrymas deuotio-
nis excita. O liberalissime bonarū re-
rum largitor, animam meam omni-
bus affectibus mundanis euacua; im-
ple donis tuis cœlestibus, & (quā præ
cæteris desidero) dono fortitudinis
corroborata, vt in hoc vltimo vitæ meę
articulo mortem cū gaudio sustineā,
& postea triumphans, tuisque gratijs
opulentus merear accipere coronam
vitæ, & in æternam gloriam, vbi sine
fine te laudem, intrare. Vbi cum Pa-
tre & Filio viuis & regnas per omnia
secula seculorum, Amen.

Articulus XV.

Luc. 18.

*Opera San-
ctorum dam-
natus implo-
ret.*

Oportet semper orare, inquit Saluator,
præsertim in extremo (qđ & ipse fe-
cit) vitæ certamine. Tunc enim vidēs
Diabolus parum sibi temporis super-
esse, solet tētationes multiplicare. Id-
coq; præter orationes ad Deum præ-
missas, etiam recurrendum est ad
intercessiones Sanctorum, vt quod iu-
stè negari potest nostris meritis, per
merita Sāctorum obtineamus. Si ho-
mo ad conseruandam vitam tempo-
ralē, aut bona terrena imploret auxi-
lium